

dant kunde tænkes; det turde være en mild Overdrivelse fra det ærede Medlems Side.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund kunde ikke forstaa mine Udtalelser om, at naar Staten tog 100 000 Kr. forlods af Motorafgiften, kunde dette bevirke, at Befolkningen kom til at svare mere i Skat. Jo, selvfølgelig kan det det. Naar man tager de 100 000 Kr. af Motorafgiften, faar Amterne 100 000 Kr. mindre at lave Vejene i Stand for, og da de skal udføre de samme Forbedringer, maa de udskrive de 100 000 Kr. mere i Skat. Men det ærede Medlem har den samme Opfattelse som den højtærede Minister, at dette Forsøg, dette stakels Forsøg, der skal laves her udenfor med nogle Længdebaner og nogle Tværbaner og forskelligt andet, skulde give saadanne økonomiske Resultater, at man indenfor de enkelte Sogne- og Amtskommuner kunde spare disse 100 000 Kr. paa Vejenes Vedligeholdelse. Nej, de vil ikke bevirke, at man sparer en Øre; Fremtiden skal nok give mig Ret; disse Forsøg har ingen Betydning. Man har ladet sig — jeg tør ikke vove at sige overliste, saa er jeg bange for, at den højtærede Formand griber ind, men man har ladet sig besnakke paa dette Omraade og er gaaet med til noget, som man kommer til at fortryde. Derfor vil jeg endnu en Gang advare det høje Tings Medlemmer mod at gaa ind paa den Vej, som her er blevet betraadt. Jeg tror, man i allerhøjeste Grad vil komme til at fortryde det.

N. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich talte gentagne Gange om, at man her vil anvende „andres“ Penge paa en Maade, som ikke har været tilsigtet i den Lovgivning, vi har paa dette Omraade. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem ikke saaledes kan tale om „andres“ Penge. Disse „andre“ maa vel være Amtsraadene — det er vel i særlig Grad Amtsfondene, der nyder godt af Automobilafgiften —, men disse har i deres Organisation, Amtsraadsforeningen, vedtaget en Beslutning, hvori de netop henstiller, at en Del af Automobilafgiften anvendes til et Vejlaboratorium, altsaa noget i samme Retning som det, der her er Tale om. Det ærede Medlem siger, at vore udmærkede Amtsvejinspektører holder vore Veje godt og har gjort en meget betydelig Indsats paa dette Omraade; men ogsaa de er enige om, at saadanne Forsøg bør gøres, for at man kan opnaa de bedst mulige Resultater. Altsaa baade Amtsraadene, Vejinspektørerne, Dansk Ingeniørforening og Motororganisationerne, alle disse dog vil

i nogen Grad interesserede Parter, for hvem Spørgsmaalet ogsaa betyder noget i Retning af Penge, er ganske enige om, at vi skal begynde at anstille Forsøg med de forskellige Metoder. Det ærede Medlem siger, at vi har rundt om i Landets Amtskommuner og ogsaa i en Række Sognekommuner og Købstadkommuner anstillet en Række Forsøg af forskellig Art. Det er rigtigt, det har vi, men vi ved ogsaa, at der paa dette Omraade stadig fremkommer nyt, og at vi mange Gange har givet Penge ud, som bagefter viste sig at være forkert udgivet, saaledes at man ikke har opnaaet et Udbytte, som stod i Forhold til Beløbene.

Saa siger det ærede Medlem, at Københavns Amtsraad maa lige saa godt selv kunne betale sine Forsøg som andre Amter. Jeg vil hævde, og det tror jeg ikke, det ærede Medlem med Rette kan bestride, at der er intet Amt i Danmark, som har ofret mere paa sine Veje og har søgt at ombygge sine Veje, saa de er i Stand til at bære den moderne Færdsel, i en saadan Grad som Københavns Amt. Og de Forsøg, der er Tale om her, ligger udenfor den egentlige Opgave, Amtskommunerne har. Københavns Amtsraad har ydet en betydelig Indsats her, og ogsaa i Københavns Amtsraad er man ganske indforstaaet med, at det, der bliver taget fra Motorafgiften, 100 000 Kr. af over 8 Mill. Kr., som Beløbet er, er Penge, som ganske afgjort vil komme vort Vejvæsen til gode paa mangfoldige Maader.

Henningsen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich mente, at naar jeg udtalte, at jeg kunde tænke mig en fremtidig Ordning af vort Vejvæsens Udgifter med en saadan Fordeling, at Amterne vedligeholdte Landevejene, men fik en Del af Udgifterne refunderet af Staten, var det i Modstrid dermed, naar jeg nu kunde anbefale, at der anvendtes 100 000 Kr. aarlig til Forsøg med forskellige Vejbelæggninger. Jeg synes ikke, at de to Ting har Spor med hinanden at gøre. Det ene vedrører, hvorledes det vil være rigtigt at ordne Udgiften til vort Vejvæsen i Fremtiden, og det andet, om det er praktisk at gennemføre saadanne Forsøg, som der her er Tale om. Men hvad enten Amterne skal bekoste Udgifterne alene, eller de skal have noget refunderet af Staten, er det givet, at det er til alle Parter Fordel, at Forsøgene bliver gjort, saaledes at Udgifterne til vort Vejvæsen kan blive saa smaa som muligt.

Det ærede Medlem vilde ikke indrømme, at vore nuværende Veje ikke kunde bære